

[Socialministeren]

fordelingsmæssige problemer og vil medføre endog meget store merudgifter.

Regeringen har imidlertid fundet, at vanskelighederne nu måtte overvindes. Problemet kan ikke længere udskydes.

Bortset fra, at forholdene er urimelige og uforståelige for de nuværende pensionister, der har lagt penge til side til at forsøde pensionisttilværelsen med, finder regeringen det også væsentligt, at det gøres attraktivt for de kommende pensionister at spare op.

Det er klart, at regeringen på baggrund af landets nuværende økonomiske problemer bl.a. som følge af en for stor forbrugsimport lægger betydelig vægt på, at pengene i stedet anvendes til noget andet, den langsigtede pensionsopsparing.

For mig er det også vigtigt, at pensionsopsparingen samtidig kan medvirke til at udjævne de meget store uligheder, som det er blevet påpeget ellers ville kunne forudses imellem de fremtidige pensionister – og vel at mærke inden for en overskuelig årrække.

Det er også en af grundene til, at regeringen har fremskyndet overvejelserne om at finde en løsning på samspilsproblemerne, som ingen af de tidligere regeringer har formået at løse.

Jeg vil gerne fremhæve nogle elementer i det endelige løsningsforslag:

Det kommende forslag skal selvfølgelig sigte mod at afhjælpe samspilsproblemerne for alle berørte pensionister, både førtids- og folkepensionister samt såvel de nuværende som de kommende pensionister, der har supplerende pensionsordninger. Da opsparingen kan ske på mange ligeværdige måder, vil der i forslaget være taget hensyn til alle indtægtsarter.

Hovedprincippet i forslaget vil være, at de forskellige indkomstafhængige elementer i den sociale pension skal aftrappes i forlængelse af hinanden.

De personlige tillæg skal ikke – som det i vidt omfang er tilfældet i dag – bortfalde på en gang. Jeg forestiller mig, at der f.eks. ydes fuldt tillæg op til en ekstraintdægt på omkring 10.000 kr. for en enlig pensionist. Tillægget aftrappes så i et interval måske op til ca. 40.000 kr.

Derefter aftrappes pensionstillægget.

For førtidspensionister og 67-69-årige vil der derefter ligesom i dag kunne blive tale om aftrapning af grundbeløbet.

Det sikres med denne aftrapningsordning, at ydelserne ikke bliver aftrappet samtidig, ligesom indførelse af nye beregningsregler for personlige tillæg sikrer, at denne ydelse ikke længere helt bortfalder ved en mindre indkomstfremgang.

Ved udarbejdelsen af forslaget vil der naturligvis blive taget hensyn til, at de pensionister, der har få eller ikke har ekstraintdægter, ikke vil blive dårligere stillet end hidtil.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at de personlige tillæg indgår i en løsning. Det er især de situationer, hvor tilskud til medicin, tandpleje, fodpleje, TV-licens og meget mere er bortfaldet på en gang ved en ganske lille ekstraintkomst, der har virket helt uforståelige.

Et særligt personligt tillæg, varmhjælpen, har været et tilbagevendende problem. Også dette må indgå i løsningsmodellen og have første prioritet, dvs. sættes i værk som første fase i en nyordning. Da der er tale om personlige tillæg, vil dette område også blive omfattet af de nye beregningsregler. Herudover er det min hensigt at foreslå, at der skal udarbejdes bindende regler for tildeling af varmhjælp. Kun herigennem kan det sikres, at de pensionister, der reelt har behov for denne hjælp, også får det, og det er for mig magtpåliggende at sikre pensionisternes rettigheder på dette område.

Det skal endelig nævnes, at afhjælpning af samspilsproblemerne også medfører, at der skal ske ændringer på andre lovområder.

Det gælder f.eks. betalingen for serviceydelser efter bistandslovens bestemmelser. Der sigtes her mod en betaling, der er mindre end i dag, og som ikke optrappes ved stigende indtægter.

Der må også ske ændringer i loven om individuel boligstøtte for så vidt angår egenbetaling samt nedsættelse af aftrapningsprocenten for boligydelse.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi her taler om ændringer, der ikke kan gennemføres, uden at der afsættes meget betydelige midler til dette formål. Det er vi indstillet på, men så længe forslagene ikke er endeligt udførte, kan der naturligvis heller ikke sættes beløb på. Jeg kan dog ikke forestille mig, at et resultat, der virkelig betyder noget, kan nås for mindre end 1½-2 mia. kr. om året. Jeg mener, vi skal være villige til at ofre disse mange penge, men det må så nok også